

Sławomir GOŹDZIK

BRAMKARZ PO SZWEDZKU

Szwecja jest jednym z nielicznych krajów w Europie, który wymaga od pracowników ochrony dyskotek – „bramkarzy”, przejścia specjalistycznego szkolenia. Ustawa daje im bardzo duże uprawnienia min. do użycia środków przymusu bezpośredniego, co z kolei wymusza na Komendzie Głównej Policji (RPS) przeprowadzanie odpowiedniego szkolenia. Program szkolenia został opracowany przez policję na polecenie Sejmu. Odpowiedzialnymi za realizację tych szkoleń są Komendy Wojewódzkie Policji. Obowiązkowe szkolenia doskonalące – przypominające, realizowane są przez Komendy Rejonowe.

Na żadnej dyskotecie nie może być zatrudniona osoba, która nie ukończyła szkolenia organizowanego przez KWP. Od właściciela lub organizatora każdej dyskoteki czy koncertu wymaga się zatrudnienia co najmniej określonej w przepisach liczby bramkarzy. Minimalna ilość ochrony na danej imprezie wyznaczana jest przez KRP. Nieprzestrzeganie tych przepisów doprowadzić może do zamknięcia lokalu i przerwania imprezy nawet w czasie jej trwania, a osoba odpowiedzialna może utracić prawo do organizowania i prowadzenia takowych. Na dyskotecę „G G” w Uddevalla maksymalna ilość uczestników to 350 osób, a ilość ochrony to 6 pracowników. Dwóch jest przy wejściu, a czterech wewnątrz, ale pracują dwójkami (około jednego bramkarza na 60 gości). Każda osoba zainteresowana pracą „na Bramce” musi oczywi-

ście sama skontaktować się ze swoją WKP. Czasami, w przypadku dużego zapotrzebowania KWP sama ogłasza nabór na takie kursy. Należy złożyć stosowne podanie, a wówczas każdego sprawdza się, czy nie jest notowany w Centralnym Rejestrze Skazanych. Kandydata czeka jeszcze rozmowa kwalifikacyjna z oficerem policji odpowiedzialnym za nabór na szkolenie. Po zebraniu tego typu informacji dokonywany jest wybór uczestników kursu. W obecnej chwili występuje bardzo duże zapotrzebowanie na kobiety chcące pracować w ochronie dyskotek.

Jak już wspomnieliśmy program opracowany został przez Komendę Główną Policji (RPS). Szkolenie podstawowe przeprowadzone jest przez Wydział Szkoleniowy Komendy Wojewódzkiej Policji. Trwa on 5 dni i zawiera 40 godzin intensywnych zajęć.

Program obejmuje m. in:

Część teoretyczną, zawierającą:

- informację ogólną
- organizację policji w regionie
- informacje dotyczące narkotyków
- zasady współpracy z policją pracowników ochrony
- zasady etyki zawodowej
- aspekty prawne w których rozróżnia się:

- a) użycie środków przymusu bezpośredniego
 - aresztowanie
 - zatrzymanie i sprawdzenie tożsamości
 - przeszukanie
 - obrona konieczna
- b) przepisy dotyczące zasad pracy i szkolenia pracowników ochrony dyskotek
- c) przepisy dotyczące zatrzymania osób pod wpływem alkoholu
- d) przepisy dotyczące użycia kajdanek
- e) przepisy dotyczące spraw przeciwpożarowych

Część praktyczna:

- a) udzielanie pierwszej pomocy przedmedycznej
- b) samoobrona:
 - obezwładnianie
 - techniki transportowe
 - kajdankowanie
 - użycie pałki

Po zakończeniu szkolenia i zaliczeniu i egzaminu z wynikiem pozytywnym, uczestnik otrzymuje certyfikat ukończenia kursu, co pozwala mu na złożenie podania o Licencję Pracownika Ochrony Dyskotek. Wydawana jest ona przez KWP na dwa lata, a terytorialnie jej ważność obejmuje rejon administracyjny komendy, która wydała licencję. Chcąc pracować

Pracownicy Ochrony dyskoteki „GG” w Uddevalla

„Na bramce”

w innym województwie należy ukończyć podobne szkolenie organizowane przez komendę tego rejonu. Równocześnie z licencją każdy otrzymuje odznakę, tzw. „blachę”, którą należy nosić w czasie pracy na piersi. Każdy licencjonowany pracownik ochrony dyskotek, musi uczestniczyć co roku w szkoleniach doskonalących, potwierdzających jego kwalifikacje. Obowiązujące obecnie zarządzenie nakazuje, aby szkolenia takie odbywały się dwa razy w roku. W ich program wchodzi zajęcia praktyczne oraz teoria (aspekty prawne), a trwają 12 godzin. Takie zajęcia prowadzone są przez KRP. Kto w nich nie uczestniczy traci automatycznie licencję i aby ją odzyskać musi ponownie przejść szkolenie podstawowe. Naturalnie organizator kursu nie gwarantuje zatrudnienia, lecz pomimo tego wymaga przepracowania minimum 20 godzin rocznie oraz udziału w dwóch szkoleniach doskonalących, aby licencja została przedłużona. O ubiorze noszonym w czasie pracy decyduje właściciel lub organizator oraz charakter imprezy. Jednak według przepisów musi to być ubranie informujące, że dana osoba jest pracownikiem ochrony na tej imprezie. Dlatego też każdy bramkarz zobowiązany jest do noszenia „blachy” w widocznym miejscu. Aby umożliwić ich identyfikację oraz zwiększyć skuteczność współpracy, wszystkie osoby są jednakowo ubrane. Obowiązkiem pracownika jest również noszenie przy sobie licencji. Przed każdą imprezą szef ochrony musi napisać raport, w którym uwzględnia aktualny stan ochrony wraz z danymi personalnymi

pracowników oraz ich ilość. Jeżeli w czasie pracy zaistniała jakaś interwencja, to naturalnie musi napisać notatkę służbową, opisującą zajście. Każdorazowe zatrzymanie, użycie siły, skajdankowanie, wymaga zawiadomienia i przekazania człowieka policji wraz z notatką. Każdy pracujący bramkarz podlega automatycznie Komendzie Rejonowej Policji, a jego przełożonym jest każdy pracujący policjant. Ochrona dyskotek może być wykorzystywana, jeżeli zachodzi taka konieczność, do działań wspierających prace policji. Ustawa daje pracownikom ochrony dyskotek prawa zbliżone do policji w zakresie:

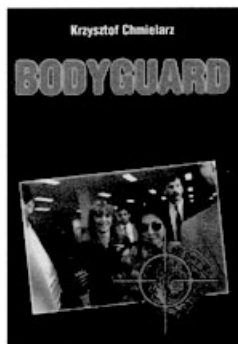
- zatrzymania osób pod wpływem alkoholu
- zatrzymania i kontroli, zmuszenia do odejścia (art. 13 prawa o policji)
- prawo kontrolowania tożsamości osób, które mają zamiar wejść na dyskotekę
- prawo obszukiwania i kontroli osobistej (art. 19 p. o p.)
- prawo użycia środków przymusu bezpośredniego (art. 10 p. o p.)

Każda kontrola i interwencja musi być dokładnie udokumentowana i natychmiast zgłoszona do oficera dyżurnego policji. Uprawnienia pracownika ochrony – bramkarza różnią się znacznie od uprawnień pracownika ochrony mienia. Szkoleni są oni przez prywatne firmy tj. SECURITAS lub FALCK. Ich uprawnienia ograniczone są do obrony koniecznej, tak, że ochroniarz może on jedynie obserwować, a interweniować tak jak każdy inny obywatel, niezależnie od tego, czy jest w mundurze, czy w ubraniu cywilnym.

W czasie trwania dyskoteki, za bezpieczeństwo gości odpowiada ochrona, a nie organizator. Ma ona prawo do zamknięcia jej w wypadku nieprzestrzegania przepisów bezpieczeństwa. Nawet wtedy, gdy nie przestrzega się przepisu o nie wpuszczaniu na imprezę osób niepełnoletnich. Ochroniarza nie mogą również pełnić innych dodatkowych funkcji, np. kasjera. Wymagania stawiane bramkarzom są wysokie. Specjalistyczne szkolenia oraz stała kontrola i podnoszenie kwalifikacji, wymagają dużego zaangażowania i pracy ze strony pracowników ochrony. Jednak wszystkie te obostrzenia pozwalają osiągnąć pełnię profesjonalizmu i wysokiego poziomu etycznego podczas wykonywania swoich obowiązków w miejscu pracy. Głównym zadaniem, każdego profesjonalnie przygotowanego bramkarza jest, zagwarantowanie bezpieczeństwa uczestnikom zabawy. Jest to osiągnięte przez szeroko rozumianą prewencję pozwalającą unikać zagrożeń i ewentualne likwidowanie ich w zarodku. Prawidłowa obserwacja pozwalająca to przewidzieć, a nie świadomie prowokowanie, a następnie uczestniczenie w bójkach, jak to się często zdarza gdzie indziej.

Autor, oficer policji w Uddevalla w Szwecji, szef instruktorów E.S.D.S., instruktor samoobrony i taktyki interwencji dla policji. Jest odpowiedzialny z ramienia swojej komendy za praktyczną część szkoleń doskonalących dla pracowników ochrony dyskotek.

Opracowanie: Jerzy Cichalewski

Na krajowym rynku wydawniczym pojawiła się wreszcie pierwsza adresowana do pracowników ochrony publikacja dotycząca zasad związanych z pracą w zawodzie Bodyguarda. Książka Pana Krzysztofa Chmielarza, wydana przez Tar-

nowski Ośrodek Sztuk Walki SKORPION, pt.: BODYGUARD zawiera to wszystko, co jest elementarzem wiedzy niezbędnej do wykonywania tego zawodu. Spora objętościowo (ponad 300 stron), atrakcyjnie wydana (sztywna okładka i szycie), olbrzymia ilość zdjęć, rysunków, schematów i wreszcie ciekawa zawartość merytoryczna, pozwalają uznać tę publikację za dotychczas najlepszy podręcznik dotyczący ochrony osobistej. Praca ta wyróżnia się zarówno zrozumieniem przez autora – praktyka tematyki w niej opisywanej, jak i umiejętnym poszerzeniem przedstawianych zagadnień o doświadczenia własne, wyniesione zarówno

OCHRONIARZ POLECA

z działalności dydaktycznej jak i pracy w ochronie. Autor wprawdzie nie ustrzegł się drobnych błędów merytorycznych, oraz przedstawienie przez niego niektórych zagadnień może być tematem polemik. Nie uwzględnił również (co byłoby interesujące) np. różnic pomiędzy praktyką BOR-u, a IBA i ukierunkował zasady działania bodyguardów, tylko pod kątem ochrony najważniejszych osobistości, a nie np. średniej klasy biznesmenów (bardziej nam bliskich), ale zakładam, że będzie to tematem następnej publikacji. W zakresie literatury branżowej powoli zmienia się na lepsze.

Krzysztof Witulski